63ste Jaargang No. 5288 **DAGBLAD** Dinsdag 9 December 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee, Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Rusland eist 10 milliard dollars herstelbetaling van Duitsland

Engeland wil er niet eens over praten

Rusland heeft onenigheid met Frankrijk

DE LONDENSE CONFERENTIE.

Molotov herhaalde de Russische eis voor tien milliard dollars schadevergoeding en maakte dat tezamen met de ontbinding van de Engels-Amerikaanse fusie van de twee zones de prijs voor de economische eenmaking van Duitsland.

Door de Westerse mogendheden gepresst om op de conferentie de Russische eisen voor een Duitse vrede uiteen te zetten, gaf Molotov voor de eerste keer sedert de opening van de bijeenkomst van het Duitse Rijk. Hij verenigde zijn hernieuwde eis voor herstelbetalingen met een aanval op de Engels-Amerikaanse plannen voor de economische herleving van de Westelijke zone, verklarende dat deze plannen de opheffing van Duitsland als een onafhankelijke staat beogen. De Russische voorstellen kwamen aan het begin van de derde week der bijeenkomst van de ministers. Een week, die volgens Noordamerikaanse bronnen waarschijnlijk zal laten zien of de grote vier tot overeenstemming kunnen komen of definitief het onenig zullen worden over het opstellen van het Duitse vredesverdrag. Molotov zeide, dat de oorlogsschade gedurende twintig jaren moet terugbetaald worden in industriële uitrusting, lopende productie, Duitse bezittingen in het buitenland en in verschillende dienstverleningen. Er schijnt geen verandering te zijn gekomen in de Russische houding sedert verleden lente, toen de conferentie van Moskou doodliep.

De ministers van Buitenlandse Zaken hieven het dode punt over de procedure op door er in toe te stemmen, dat het Russische voorstel tezamen met het Britse programma, dat ook te Moskou werd ingediend en dat tot doel heeft te maken, dat Duitsland zich zelf onderhoudt, zal behandeld worden. In toevoeging aan het formele voorstel bood Molotov een lange verklaring aan, waarin hij ontkende, dat Rusland verantwoordelijk was voor het doodlopen der besprekingen op Zaterdag. Hij viel weder de politiek van de Westerse Mogendheden in Duitsland aan en zeide, dat deze landen Duitsland tot een basis willen maken van waaruit zij Europa kunnen overheersen.

De verklaring van Molotov over de economische toekomst van Duitsland omvat ten eerste een centrale economische organisatie voor geheel Duitsland onder toezicht der vier commandanten der diverse gebieden, die de macht zullen hebben om een veto uit te spreken over de beslissingen van de centrale organisatie in de onderscheiden zones. Ten tweede, dat Rusland een stem moet krijgen in het bestuur van het meest belangrijke Duitse industriegebied. Ten derde verwijdering van de economische grenzen en vrije verhandeling van goederen in alle vier de zones.

Ten vierde opheffing van de Engels-Amerikaans economische fusie tussen de twee bezette gebieden. Ten vijfde onteigening van fabrieken en mijnen, die vroeger tot de Duitse kartels behoorden.

Engeland verwierp de eis van de Sovjet Unie om tien milliard dollars herstelbetalingen van Duitsland goed te keuren. Lord Pakenham, die de conferentie bijwoont van Bevin, die licht ongesteld is, verklaarde, dat Engeland nimmer de eis van Molotov zou aanvaarden zelfs niet als een begin om er mede te werken voor een oplossing. De ministers van Buitenlandse Zaken kwamen overeen om de Russische eisen te bespreken tezamen met het Britse voorstel betreffende de economische beginselen, nadat Marshall vaststelde, dat het idee van de herstelbetalingen de voorstellen van de Sovjet Unie geheel en al schijnt te beheersen. Marshall vroeg, dat hij zou willen weten of de aanvaarding van de eis der Sovjet Unie voor 10 milliard dollars een voorwaarde is voor de vorming van centrale Duitse organen en opheffing van de grenzen tussen de zones. Molotov antwoordde, dat de overeenstemming over de herstelbetalingen geen voorwaarde is voor de economische eenheid, maar hij drong er op aan, dat de herstelbetalingen en de economische eenheid tezamen behandeld zullen worden.

PALESTINA EN DE VEILIGHEIDSRAAD.

De strijd van de Mohammedanen tegen de verdeling van Palestina werd overgebracht naar de Veiligheidsraad, toen twee Arabische landen het recht eisten deel te nemen aan de bespreking over het Heilig Land. Egypte en Libanon vroegen om zetels in de Veiligheidsraad zonder het recht van stemmen. De raad zal eventueel de verantwoordelijkheid op zich moeten nemen voor de oprichting van een politieleger, dat de vrede in Palestina zal moeten handhaven. Deze aanvraag is waarschijnlijk een onderdeel van het plan der Arabische Liga om de vorming van een Joodse staat in Palestina te beletten.

ARABIEREN VERGADEREN TE CAIRO.

De Arabische leiders van zeven landen kwamen te Cairo bijeen om plannen te beramen voor een oppositie tegen de scheiding van Palestina.

De verbannen Moefti van Jarusalem zeide in een commentaar: „Wanneer het zwaard spreekt, moet al het andere zwijgen."

Er werd een geheime vergadering gehouden op het Egyptische Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Vertegenwoordigd waren o.a. Egypte, Saudi, Arabië, Transjordanië, Irak, Libanon, Syrië en Yemen.

De premiers van Syrië, Irak, Libanon en Transjordanië waren aanwezig. Moefti Haj Amine Husseini was per vliegtuig uit Beirut aangekomen.

Samir El Rafae Pasha, premier van Transjordanië, had gezegd: „De gehele Arabische natie wil vrijwillig Palestina redden."

De Regering van Egypte had een telegram gestuurd naar Trygve Lie van de Uno, hem vragende zich te laten vertegenwoordigen op de veiligheidsraad, wanneer de Palestijnse kwestie behandeld zou worden.

Uit Ammanen in Transjordanië wordt gemeld, dat premier Samir El Rafae Pasha Vrijdag jl. ontslag had genomen en dat twee andere leidende politici geweigerd hadden, hem op te volgen.

Dit in verband met het voorstel van Koning Abdullah om de scheiding van Palestina te accepteren en het Arabisch deel in te lijven.

Welingelichte bronnen wisten mede te delen, dat de regeringscrisis opgelost werd door interventie van het bezoek van premier Saley Bey van Irak, die de Koning gezegd had: „U zult Uw troon verliezen indien U zich niet met het Arabische volk verenigt. U moet met ons zijn, anders worden wij uw vijanden."

DE ARABIEREN TE CAIRO.

Bij het begin der bijeenkomst van de Arabische leiders te Caïro zeide Mirhani Pasha, een Soedanees godsdienstleider, dat de Arabische Liga de voorgestelde verdeling van Palestina moet verwerpen als een onrechtvaardige daad. Alle Arabieren met inbegrip van de Soedanezen en alle Mohammedanen over de gehele wereld verwerpen ten sterkste deze daad en zij zullen zich ongetwijfeld verzetten tegen deze onrechtvaardigheid ten aanzien van het Heilig Land. Riad El Solh, de Libanese minister-president, antwoordde op een vraag van journalisten, wat de Arabische regeringen zullen doen indien de Uno een internationale politie-macht stuurt om de verdeling met geweld op te leggen, dat dit geen nieuwe moeilijkheden voor de Arabieren brengen zou.

DE TOESTAND IN FRANKRIJK.

De poging van de door de communisten beheerste Confederatie van de Arbeid om Frankrijk met een 48-urige staking van alle rijks en gemeente arbeiders te verlammen faalde klaarblijkelijk, toen minder dan 10% van de arbeiders gevolg gaven aan de stakingsoproep. De leden van de vakbonden geven zelf de mislukking toe en de vakbond van de Parijse metro- en buslijn-arbeiders lasten reeds twee uren, nadat de staking begonnen was, de staking af. Nauwelijks was er een onderbreking in de dienst merkbaar. Ondertussen bespraak de regering de eis van de Confederatie van de Arbeid om automatisch een evenwicht te stellen tussen de salarissen en prijzen als een voorwaarde om de een maand oude stakingsgolf over de gehele natie te beëindigen. De vertegenwoordigers van de Confederatie van de Arbeid zullen het regeringsantwoord later krijgen, maar in regeringskringen zegt men, dat het moeilijk zal zijn de eis te aanvaarden, want als de verhoging van prijzen automatisch verhoging van lonen betekent dan zal dit gaan betekenen, dat de prijzen voortdurend zullen stijgen. Deze eis van de Confederatie van de Arbeid is nog enige belangrijke geschil, dat er bestaat tussen de regering en de arbeid. De regeringsleiders doen weinig moeite om hun ergernis over de weerspannige houding van de Confederatie te verbergen. De minister van Arbeid Daniël Meyer zeide tot de A.P.-correspondent: het zijn gekken. Tot driemaal toe is hun een aanbod gedaan, doch zij blijven weigeren. De stakers keren overal weer naar hun werk terug en vakbonden lopen een groot risico, dat zij hun invloed verliezen. De regering beschouwt de staking van de Arbeiders der openbare diensten als een volledige mislukking voor de vakbonden. De vakbondleiders zelf moeten dit toegeven. Sommige vakbonden van openbare arbeiders zoals de van vuilnismannen, de arbeiders op de gas- en electriciteitsfabrieken, die reeds een week staken, gaan er echter mede door. Soldaten halen het vuil op en zeelieden bedienen de electriciteitfabrieken. Velen der mijnwerkers uit het Noorden werken weder, nadat een troepenmacht van ongeveer 10.000 man de stakingsposten hadden opgeruimd, zodat de werkwilligen weder aan de arbeid konden gaan. Het spoorwegverkeer is bijna weder normaal door geheel Frankrijk met uitzondering van de kuststreek langs de Middelandse Zee. Soldaten ontlaadden nog de vrachttreinen in de meeste havens. Voor de derde-achtereenvolgende dag werd er slechts gering geweld of sabotage gemeld. In de afgelopen nacht werd een grote ramp voorkomen, toen de expresstrein Parijs-Lyon door sabotage aan de rails ontspoorde. De express reed langzaam om een tunnel te passeren en zodoende kon de machinist de trein tot staan brengen en slechts de locomotief, de bagagewagen en de eerste twee passagierswagens liepen van de rails af. Er waren echter geen wagen om. Er waren geen ongelukken en slechts geringe schade.

het nieuws van vandaag

Engeland heeft botweg geweigerd om te gaan redeneren over de eis van Rusland Duitsland tien milliard dollars vergoeding voor oorlogsschade te laten betalen. Van het begin af heeft Molotov deze eis herhaald en op deze Londense conferentie heeft men hem eindelijk gepresst te verklaren, dat de Sovjet Unie deze herstelbetalingen nog steeds eist.

Engeland voelt er begrijpelijkerwijze niets voor. De bezetting in Duitsland heeft Engeland niet anders dan geld gekost en de Duitse herstelbetalingen aan Rusland zullen dan ook grotendeels gaan ten koste van de Geallieerden. Engeland, dat zelf aan de rand van de economische afgrond staat, voelt er begrijpelijkerwijze niets voor om nog meer lasten te dragen ter wille van Rusland, dat niet anders doet dan onrust zaaien en dat er van droomt de eerste rol te gaan spelen in Europa en Azië. Alles wijst er op, dat de conferentie op niets zal uitlopen. Dank zij Marshall zijn de besprekingen, die Zaterdag doodliepen, weder aan het rollen gebracht. Maar men gelooft, dat het rollen niet veel zin heeft, omdat Engeland over het belachelijke bedrag van tien milliard dollars niet eens wil praten. Misschien heeft Rusland gelijk, waar het beweert minstens zoveel schade door de oorlog te hebben geleden. Maar van een kale kip is nu eenmaal geen veren te plukken.

Het Duitse volk zou economisch in slavernij vervallen van Rusland en er zelfs aan dood gaan, indien de Geallieerden niet verplicht waren ter verwijdering van een chaos in Europa de kip in het leven te houden en het zelfs van veren te voorzien om Rusland te laten plukken. Zo ver gaat de liefde van Engeland niet en zeker zijn portemonnaie niet. Het is een gescharrel in dat oude Europa. Duitsland moet weer op eigen benen gaan staan, maar het is net als met die goedkope poppetjes, dat van die fabrieksbeentjes heeft. Zo 'n ding wil nooit staan en zeker niet als er vier kleine onhandige kindertjes onder aanhoudend gekrakeel tegelijk dat ding op poten willen zetten. Dat gaat nooit. Dat kan alleen vader, die met een flinke bam het poppetje neerzet. De beentjes kraken dan en splijten, maar het ding staat. En bij een levend poppetje genezen die beentjes dan wel weer. Dat doet de tijd en de menselijke energie.

Maar wie is de vader, die Duitsland recht zal zetten. Wie is machtiger dan deze vier grootmachten? Of zullen de kinderen uiteindelijk toch tot rust komen hetzij door overleg hetzij door geweld. Een andere oplossing is de blijvende splitsing van Duitsland.

Maar dan is er over 10 jaar weer een nieuwe oorlog.

In Palestina vallen er nog steeds doden en zij zullen blijven vallen, totdat menselijke hartstocht zich schikt volgens de wetten der broederliefde.

Engeland snoert buikriem aan

Weinig te krijgen en duur

(Van een bijzondere correspondent).

Nog nooit heb ik met een botervlootje gereisd. Nu doe ik het in Engeland. En ik heb er geen spijt van, want hoewel de rantsoenregeling hier een even groot raadsel is als in de andere landen, die ik de laatste maanden bereisde, veel eten krijgt men in Engeland niet. En vet nog minder.

Het laatste bezoek aan Engeland was in 1940. Toen was het het begin van de oorlog en wie met de ondergrondse trein naar Green Park reed, kon er altijd wel struikelen over ministers en hoge ambtenaren — lagere functionarissen waren er vrijwel niet, want de promotie verliep snel — die naar het Stratton House trokken. De Nederlandse vlag is er verdwenen, maar het café eronder, de Cocq d'Or, is er nog. Is men er bekend, dan wil het wel eens lukken whisky te krijgen, anders moet men het met andere dranken stellen. Het eten is er nog van dezelfde voortreffelijke keuken, maar hoe klein zijn de porties vergeleken bij zes, zeven jaar geleden.

Het eten is in alle landen minder geworden, maar het grote schil is, dat de landen die bezet geweest zijn een kleine, heel kleine vooruitgang zien. In Engeland daarentegen was het tijdens de oorlog beter dan nu. De mensen erkennen dat ze honger hebben. We leven niet meer, we bestaan slechts voort, zeide iemand mij.

De gevolgen zijn merkbaar. De schier altijd hoffelijke Engelsman is somtijds kortaf. In de winkels is het bedienende personeel soms onbehoorlijk. Men hoort op straat veel meer dan vroeger krakeel. Nu en dan gebeuren dingen, die prikkelen. In stede van een electriciteitsrantsoenering heeft men hier de gewoonte om bij tijd en wijle als het stroomverbruik te veel is, een heel district voor enkele uren af te sluiten. Is er wel stroom, dan valt het te de bezoeker op, dat het licht slecht is, naar men zegt omdat de grotere lampen al in geen jaren meer gemaakt zijn teneinde aldus het stroomverbruik te beperken. In de woonhuizen kan men dus maar moeilijk lezen in de avonduren. Het gaat wel, maar wie het enkele uren probeert, gevoelt zich moe. Wie in een hotel woont, heeft daarbij nog de koude te verduren, en onze ervaring is dat de hotels uitermate slecht verwarmd worden en deze ervaring baseren wij op een reis van verschillende weken door heel Engeland en Schotland. Waar deze slechte verwarming het gevolg van is, weten wij niet, want de kolenrantsoenering is in Engeland veel royaler dan in Nederland, ongeveer driemaal zo veel. Waarbij nog komt dat huizen, die centrale verwarming hebben, hiervoor cokes krijgen, die buiten de gewone rantsoenering om wordt verstrekt.

Ook de locaaltreinen zijn in de regel slecht of in het geheel niet verwarmd. Het in Engeland zeer uitgebreide spoorwegnet — de verschillende maatschappijen die al sedert 1939 practisch onder regeringstoezicht werkten, vormen sedert 1 Januari a.s. de Britse Spoorwegen — werkt wel op kleinere schaal dan voor de oorlog, maar is toch nog voldoende. Vergeleken bij Nederland komt het sporadisch voor, dat men moet staan. Het materiaal doet veelal wat ouderwets aan en is — wellicht bij gebrek aan personeel — minder goed schoongehouden dan voor de oorlog. De spoorwegen zijn doende nieuw materieel bij te bouwen en vooral in het Zuiden worden grote trajecten geëlectrificeerd. Duidelijk is aan alles te merken dat de Duitsers hier de kans niet gehad hebben om te roven. We geloven niet dat de Engelsen voldoende beseffen wat het zeggen wil, als de Duitsers deze kans wel hebben gehad en haar hebben benut bovendien. Niet dat de Engelsen er zonder kleerscheuren zijn afgekomen. Groter schade dan materiële chaos is misschien de breuk in het moreel der mensen. Overal hoort men klagen en de regeringsopwekking — in een socialistische staat houdt een regering zich hiermede onledig — om met een glimlach de moeilijkheden te trotseren (keep smiling) heeft tot nu toe maar erg weinig succes. We hoorden parafrases er op in variété's en voor de radio, we lazen het op schuttingen en in kranten, maar de mensen zijn, wat men noemt, down. Alleen bij de oudere generatie bespeurt men nog iets van de Britse onverstoorbaarheid.

De schade.

De schade kwam zo juist te sprake. We geloven dat als wij, die de oorlog in Europa niet kenden, Engeland het eerst van alle oorlogslanden zouden hebben gezien, wij perplex zouden zijn geweest. Nu hebben wij door een samenloop van omstandigheden, Engeland vrijwel het laatst bezocht. En onze conclusie is, dat de materiële schade, hoe omvangrijk ook, in het niet zinkt vergeleken bijvoorbeeld bij wat wij in het eigen land zagen, om van Duitsland maar te zwijgen. Stations liggen in puin (maar Britain could make it, noodherstellingen maken dat alle Londense stations weer werken), hele woonwijken zijn verdwenen, wie een auto neemt en een tocht uit Londens centrum naar East Ham, Tilbury en de dokken maakt, rijdt door kilometerslange wegen waar geen huis meer bewoond is of kan worden. Vergelijk dit eens met Rotterdam, met de ruines in Den Haag — ten dele moeilijk herstelbaar door de aanleg van tankgrachten —, met kleinere plaatsen als Venlo, Venraay, met de Betuwe, dan moet de eerlijke toeschouwer zeggen: het is heel erg, maar in totale omvang minder erg dan bij ons. Met Duitsland willen wij niet eens een vergelijking maken. In Londen zijn alleen maar kolossale stadswijken in ruines herschapen, maar in Duitsland hele steden en landschappen.

Het is nu meer dan een half jaar geleden, dat wij vrijwel heel Duitsland doorgetrokken zijn en nog kunnen wij de herinnering aan die afgrijselijke chaos niet kwijt raken. De meeste Engelsen vinden het niet leuk, als men dit openlijk zegt. Oud-officieren van de Raf zeiden ons, dat het ook hun mening was, maar dat zij in Engeland, dat maar liever niet zeiden. Een Raf-man, nog steeds in actieve dienst, vertelde ons mededeelde dat hij bij het maken van zijn oorlogsvluchten zich nimmer de ravages heeft

kunnen voorstellen, die hij na de Duitse capitulatie te zien kreeg. In zekere zin zijn de Engelsen trots op hun ruines en dit typeert de hele situatie in dit machtig — mooie land, dat in feite zo dicht met het onze verbonden is omdat de man, die in onze contareien het christendom kwam preken, uit Engeland gekomen is: St. Willibrord. Engeland heeft niet, zoals tien, twintig grote en kleine landen aan den lijve ondervonden wat bezetting is.

Wie dat wel heeft, is wars van elke behoefte aan iets om trots op te zijn. Engeland heeft — en dit erkennen wij — in uiterste instantie geholpen de oorlog te winnen, want als Engeland in de fatale dagen van Duinkerken niet volgehouden had, zou Amerika nimmer in de oorlog gekomen zijn om materieel te helpen de krijg tegen het nationaal-socialisme te winnen. Psychologisch is het dus te verklaren dat Engeland, terneer geslagen als het is, een uitwendig teken zoekt, om zich te beroemen. Het heeft reden om zich te beroemen, niet evenwel in de puinen van zijn hoofdstad, maar in de glorieuze rol die dit land in de beschaving heeft gespeeld en nog speelt.

Triest is het, dat in di t naoorlogse tijdperk de landen die het nationaal-socialisme wilden doden, vele practijken van het totalitaire regiem hebben overgenomen, maar hoe down Engeland ook is, men behoeft hier maar enkele weken te zijn om zijn geesteskracht te proeven, die geesteskracht welke steeds een der hechtste pilaren der Westeuropese, christelijke cultuur is geweest.

Over Duitsers en communisme.

Hoe denkt de Engelsman over de Duitser? vroegen wij vaak. Bij het besef dat er iets gedaan moet worden om dit centraal gelegen land van Europa weer in te schakelen in de volkenfamilie, stieten wij telkens op twee factoren: het volslagen gebrek aan enig idee hoe dit te doen, en ten tweede de haat jegens het Duitse volk, „dat het verdiend heeft dat zijn land verwoest werd". Wij kregen de indruk, dat het Duitse probleem — voor Nederland zo vitaal, economisch en ook cultureel — de Engelse geesten veel minder occupeert dan het vraagstuk wat te denken van Rusland. Terzake van dit laatste probleem blijkt dat de afwezigheid van principieel-geschoolde partijen, zoals in Nederland van protestants-christelijke en katholieke zijde, een grote lacune laat. De redenen waarom men het communisme algemeen afwijst, zijn veelal opportunistisch en hoe nuttig dit ook is, de strijd tegen het communisme mist hierdoor die kracht, welke het in ons eigen land bezielt. Alleen enkele Anglicaanse bladen en katholieke tijdschriften staan in de bres, maar niet de dagbladen.

Het leven zelf in Engeland is duur. Een zeer hoge omzetbelasting of purchase-tax maakt vele goederen niet bereikbaar voor de massa. Roken is bijna onbetaalbaar (3 tot 4 shillings voor een sigaar en 3½ sh. om twintig goede sigaretten). Whisky, jenever, rum en andere dranken zijn niet te krijgen, alles is voor de export. In de bars en café's, die de flessen voor een deel zwart inkopen, is het duur, enkele guldens voor een borrel. De treinen zijn zeer duur en nu het verboden werd of particulier auto te rijden, moet iedereen daar wel gebruik van maken. De belastingen zijn zo mogelijk nog hoger dan in Nederland. Alleen in Schotland heeft men het wat royaler en vooral zuivel is daar in ruimer mate te krijgen. Of hieraan de nationalistische beweging van Schotland, die de laatste maanden de kop op steekt en home-rule voor Schotland wenst, geweten moet worden, kunnen wij niet beoordelen, maar velen brengen dit met elkander in verband, omdat van Schotse overvloed nu naar Engeland moet worden geëxporteerd.

De export naar buiten het Verenigd Koninkrijk — en dit typeert alles — heeft bijna grappige afmetingen aangenomen. Toen ik een nummer van de Sketch bestelde met foto's van het prinselijk huwelijk, luidde het antwoord: „Aangezien u buitenlander bent kunt u er een aan uw thuisadres laten sturen, want voor export krijgen wij wel nummers. Voor verkoop hier niet".

ARUBA EN R.T.C.

De heer Henny Eman heeft ons naar aanleiding van onze artikelen, ten aanzien van de Ronde Tafel-Conferentie, een telegram gezonden, dat als volgt luidt:

Betreffende Aruba's deel delegatie Ronde-tafel, deel ik U mede, dat bevolking bereid is raad van politie verzoeken voordracht intrekken indien — wie dan ook — kan bewijzen dat voordracht minder dan 99% van de bevolkingswens weerspiegelt.

Helaas tasten we nog volkomen in een diepe duisternis, waar het betreft de vraag, **wat er in de opdracht staat.**

Een delegatie met een opdracht — waarvan de strekking in het verborgene zweeft — kan onmogelijk gesteund worden door het overgrote deel van de bevolking.

Of kent men op Aruba soms de strekking van de opdracht?

Zo ja, dan weten ze op Aruba meer dan wij en durven wij aan die 99% niet twijfelen.

ATHLETIEK.

Zondag hadden in het Rifstadion athletiek-wedstrijden plaats voor scholen en senioren. De aanvang der wedstrijden was bepaald op half drie, doch konden eerst om over drie uur een aanvang nemen door het tevergeefs wachten op diverse Bestuursleden. Dank zij de welwillende medewerking van enkele oud-athleten uit het publiek kon het programma in zijn geheel en op tijd worden afgewerkt.

Het wordt hoog tijd dat de verenigingen gaan inzien, dat met deze bestuursleden die geen plichtsbesef bezitten de athletiek niet gebaat is, aan mooie lezingen en films hebben wij niets als de daden uitblijven. De belangstelling van de scholen en leerlingen is aanwezig, zoals Zondag is gebleken en diverse jongens zijn tot goede praestaties in staat.

Hieronder laten wij de uitslagen volgen:

Driekamp Lagere scholen. ...

Jongens van 12 jaar.

1) Eduard St. Vincentiusschool 7½ punt; 2) Lucas St. Vincentiusschool 8½ punt; 3) Eisden St. Vincentiusschool 9 punt; 4) Nebbeling Schroederschool 12 punt; Sluer Hendrikschool 12 punt; Alberto St. Bonifaciusschool 12 punt.

Driekamp jongens 13 jaar.

1) Perret Hendrikschool 7½ punt; 2) Martis St. Vincentiusschool 12 punt; 3) Coffie St. Bonifaciusschool 12½ punt; 4) Froste St. Bonifaciusschool 14 punt; 5) Winter Schroederschool 16 punt.

Driekamp jongens 14 jaar.

1) Mercia St. Vincentiusschool 3 punt; 2) Frans St. Bonifaciusschool 7 punt; 3) Morales St. Bonifaciusschool 8 punt.

Driekamp Mulo- en Ambachtsscholen.

Jongens 14 jaar.

1) Isenia Scherpenheuvel 7½ punt; Romero Scherpenheuvel 7½ punt; 3) Monsanto St. Thomascollege.

Jongens 15 jaar.

1) Visser Schroederschool 6½ punt; 2) Vos St. Thomascollege 10 punt; 3) Bakker Schroederschool 12 punt; 4) Kops Scherpenheuvel 17 punt; v. Leeuwen Schroederschool 17 punt.

Jongens 16 jaar.

1) Hypolite St. Thomascollege 3 punt; 2) Sintiago Scherpenheuvel 7½ punt; 3) Bakmeyer Scherpenheuvel 9½ punt.

School Scherpenheuvel won in deze afdeling de schoolprijs.

Handicap wedstrijden voor senioren.

100 meter hardlopen: 1) Stevenson 10.8 sec.; 2) Fonseca 10.9 sec.

1500 meter hardlopen: 1) Taylor 5 min. 15.6 sec.; 2) Vos en Zwart.

Hink-stap-sprong: 1) Fonseca 12.47 m. (Cur. rec. 12.56 m.); 2) Horsford 12.41 m.

Hoogspringen m.a.: 1) Fonseca 1.65 m.; 2) Martijn 1.61 m. (oud kampioen).

Polsstokverspringen: 1) Nitzsche 6.49 m.; 2) Florentina 6.46 m.

BAZAR VERLOTING.

De verloting tijdens de B.J.M. bazaar gehouden heeft de volgende gelukkige prijswinners aangewezen:

Eetkamer ameublement	987
Philips Radio	523
Kleine Bar	139
IJskast	334
Herenrijwiel	624
Kinderrijwiel	916
Typewriter	910

GOEDKOPE KERST- EN NIEUWJAARS-TELEGRAMMEN.

Dit jaar kunnen wederom naar **Nederland en Suriname**, dus niet tussen de eilanden van het Staatsdeel onderling, Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen worden verzonden met vaste tekst.

Er bestaat keuze uit 8 teksten.

Naar beide landen is de prijs f 1.50 per telegram.

De gelegenheid tot aanbieding en verzending is opengesteld van 14 December 1947 tot en met 6 Januari 1948, nl. Handelskade 18.

Het adres van deze telegrammen moet enerzijds volledig zijn, zodat het telegram zonder zoeken of navragen kan worden afgeleverd, doch anderzijds tot het noodzakelijke beperkt blijven. De ondertekening mag niet meer dan 3 woorden bevatten. Het gebruik van telegramadressen in adres, zowel als ondertekening, is toegelaten.

De enige bijzondere dienstaanwijzing, welke is toegelaten, is „POST" en wel voor plaatsen, waar geen telegraafkantoor is gevestigd.

De toegelaten teksten zijn:

1. Een prettig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar toegewenst.
2. De hartelijke groeten en beste wensen met Kerstmis en Nieuwjaar.
3. Gods beste zegeningen met Kerstmis en in het Nieuwe jaar toegewenst.
4. Een Zalig Kerstfeest en een Zalig Nieuwjaar toegewenst.
5. De beste wensen voor een gelukkig Nieuwjaar.
6. De beste wensen voor een gelukkig en gezegend Nieuwjaar.
7. Veel dank voor goede wensen, wederkerig een in alle opzichten gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar toegewenst.
8. Uw goede wensen worden met wederkerige heilbede beantwoord.

De afzender van een telegram behoeft op het formulier van aanbieding slechts het adres, het nummer van de gewenste tekst en de ondertekening te vermelden.

Voorbeeld:

JANSEN NASSAUKADE 115 AMSTERDAM
3
JAN MIEP RIA

Tijdig aanbieden van de groeten is voor het op tijd **bestellen** noodzakelijk, terwijl tijdig aanvragen van de gesprekken, in het bijzonder van die met Nederland, gewenst is, teneinde **teleurstelling** te voorkomen. Er kunnen namelijk in het verkeer met Nederland **hoogstens** dertig gesprekken per dag, in beide richtingen tezamen, worden afgewikkeld.

Telefoongesprekken.

De gesprekken kunnen worden gewisseld van 23 December 1947 tot en met 3 Januari 1948. De dienst met Nederland is echter op Zondag 28 December 1947 gesloten.

Het tarief voor deze Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken, waarin de behandeling van **zakelijke** aangelegenheden **niet** is toegestaan, bedraagt voor NEDERLAND f 7,50 voor een gesprek van drie minuten en voor PARAMARIBO f 6,— voor een gesprek van drie minuten. Verlenging van de tijdduur is **niet** toegestaan.

Kerst- en Niewjaarsgesprekken kunnen vanaf Maandag 15 December 1947 worden aangevraagd bij de Spreekcel van de Telefooncentrale aan het Wilhelminaplein, telefoon 1410. Bij het aanvragen van het gesprek gelieve men duidelijk op te geven dat een Kerst- en Nieuwjaarsgesprek betreft.

Wat de Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken betreft vestigt de Nederlandse P.T.T.-Administratie er de aandacht op, dat de dienst op Zondag 28 December gesloten is en dat op de beide Kerstdagen en op Nieuwjaar de verbinding met aangesloten **percelen** slechts mogelijk is voor zover het aansluitingskantoor is geopend en met de **spreekcellen** in de postkantoren slechts voor zover deze kantoren op die dagen voor het publiek zijn opengesteld.

Kleuren spelen belangrijke rol in Decoratie

Ongetwijfeld hebben van alle volkeren de Chinezen bewezen, de meeste flair te bezitten voor het decoratieve. Deze decoratieve kunst is terug te vinden in alle eeuwen, van de tijden der Egyptenaren, Romeinen tot aan het tijdperk van atoomenergie toe. Zie naar de verfijnde kunstuitingen van de Chinezen, de prachtige beschilderde vazen, de grillige motieven op de lampions en lantaarns, die een bijna sprookjesachtige sfeer uitademen. Was in het verleden vooral de dier — en bloem motieven, die hetzij naturalistisch, hetzij streng gestyleerd, veel opgang maakten; de huidige decoratie kunst vertoont al evenzeer dezelfde ideeën, zij het dan ook aangepast aan de moderne opvattingen van de hedendaagse tijd.

De expositie van het kunstatelier Brauckman, is voor ons aanleiding geweest, om eens iets naders over deze kunstuiting te publiceren.

Vooral de Indiërs, de Balinezen in het bijzonder, zijn goede en knappe decorateurs; zo zou bijvoorbeeld iedere Javaan uit het hoofd een wajangfiguur kunnen natekenen, iets, wat menig erkend tekenaar niet zou kunnen nadoen.

Belangrijk bij de decoratie is het juiste gebruik van de kleuren. Het is niet zo, dat men maar kleuren gebruikt. De kleuren dienen wel inderdaad in overeenstemming te zijn om aldus een harmonisch geheel te krijgen. Het is nu dat ondefineerbare gevoel, die feeling, welke de kunstenaar bezielt en niet doet aarzelen in het gebruiken van de juiste kleurencombinaties.

In de kleur kan een wals van Strausz of schelle jazzmuziek weergegeven worden. Opvallend is wel dat een prettige decoratie vreugdevol inwerkt op het gemoed van de mens. Zo zullen schreeuwende kleuren een onrustige stemming veroorzaken, artistiek verantwoorde kleurencombinaties daarentegen, brengen sfeer en rust. Wel een bewijs, dat de decoratieve kunst een zeer belangrijke rol speelt in deze moderne tijd.

SLACHTOFFER BEGRAVEN.

Onder grote belangstelling van familieleden, kennissen en vrienden, alsmede K.L.M.'ers, werd het slachtoffer van het auto-ongeluk van Zaterdag jl., gisteren middag begraven. Dat zijn ziel ruste in vrede.

REGENVAL.

De gemiddelde regenval van gisteren bedroeg volgens de meter op het Sint Thomas College, 30.7 mm.

Nieuws van Overal

BIJSTANDSVERDRAG GOEDGEKEURD.

De Noordamerikaanse Senaat keurde het verdrag goed, waarbij wederkerige hulp wordt toegezegd aan alle landen van het Westelijk Halfrond tegen welke aanvaller dan ook. De stemming was 72 tegen 1. De enige senator, die tegenstemde was de Republikein Millikin van Colorado. De Verenigde Staten werd het derde land van de 19, die het verdrag tekenden om het te doen goedkeuren. Het gebeurde, nadat zowel de Republikeinse voorzitter van het Comité der Buitenlandse Betrekkingen Vandenberg van Michigan als senator Connally van Texas, de voornaamste democraat in dit comité, aangedrongen hadden op een spoedige behandeling.

STRAATGEVECHT IN TEL AVIV.

De Hagana zeide, dat klaarblijkelijk goed gewapende en goed geoefende Arabieren de vooruitgeschoven stellingen van de Hagana in Tel Aviv aanvielen. Zij drongen het gebied binnen, staken huizen in brand en voerden versterkingen aan tijdens een fel straatgevecht.

OVER DE GRENSHERZIENINGEN.

Het Duitse grenscomité heeft in een memorandum, gericht aan de conferentie der vier Ministers van Buitenlandse Zaken te Londen verklaard, dat er oppositie is van de zijde van de Nederlandse grensherziening. Marshall heeft reeds verleden week voorgesteld een commissie te benoemen om deze kwestie te bestuderen. Deze commissie zou dan een lichaam zijn, waarin de vier grote landen zijn vertegenwoordigd en dat de belangen der geallieerden zou behartigen.

Het memorandum zegt dat het Duitse volk overtuigd is van zijn plicht, nl. om de oorlogsschaden te vergoeden, doch het nationaal bestaan mag niet bedreigd worden. Het annexatie systeem wordt in het memorandum niet wenselijk geacht voor de economie van Europa; men zou eerder kunnen overgaan tot het aanschaffen van Duitse werkkrachten om de reconstructie-werkzaamheden in Nederland te verrichten. Het memorandum zegt: „Indien Nederland meer grondgebieden wenst, moet hij zich wenden tot België en Luxemburg, die vroeger grondgebieden der Nederlanden waren. Voorts zinspeelde deze nota op de Nederlandse kolen industrie in Zuid Limburg, welke industrie een concurrent is voor het Rhurgebied.

Hiermede vervullen wij de droeve plicht, kennis te geven van het overlijden tengevolge van een noodlottig ongeval, van onze employee

Ambrosio Coffy

in de ouderdom van 33 jaar

KONINKLIJKE LUCHTVAART MAATSCHAPPIJ N. V.
WESTINDISCH BEDRIJF

L. F. Bouman

Willemstad, 7 December 1947.

UITSLAG LOTERIJ

t. b. v.

ARUBA TIVOLI CLUB

waarvan de betrekking heeft plaats gehad op den 4n December 1947:

1e. Prijs. Woonhuis te Socotoro: no. 3822
2e. Prijs: Electrische IJskast: no. 3821
3e. Prijs: Radio:...... no. 3823

BEKENDMAKING.

Vanaf Maandag, 8 December 1947 is ons kantoor gevestigd Pietermaai 19
De telefoonnummers zijn:

1166	-	Directie.
1166	- Afd.	Levensverzekering.
1166	- Afd.	Transportverzekering
1166	- Afd.	Brandverzekering.
1166	- Afd.	Medisch Adviseur.
1170	- Afd.	Autoverzekering.
1171	- Afd.	Ziekteregeling.
1172	- Afd.	Ongevallenregeling.
1173	- Afd.	Boekhouding & Inspecteur.

DE NEDERLANDEN VAN - 1845. N.V. FATUM.

2-2

De Indonesische delegatie over de UNESCO

Gedurende enkele dagen vertoeft op ons eiland dr. E. A. Kreiken, hoofd van de Indonesische delegatie, die zojuist uit Mexico City is teruggekeerd, waar de besprekingen van de UNESCO hebben plaats gevonden.

In de aanwezigheid van een kenner van de Indonesische toestand — vooral op onderwijsgebied — hebben wij gerede aanleiding gevonden om dr. Kreiken naar zijn persoonlijke indrukken te vragen.

Op 28 October, aldus dr. Kreiken, vertrokken wij uit Batavia naar Amsterdam. De taak van de Unesco was voornamelijk de bestrijding van het analphabetisme.

Onder de Unesco-werkzaamheden vallen tevens, onderwijs, cultuur en wetenschap.

Op onze vraag, welke de eerste indruk was van deze conferentie, antwoordden de heren ons, dat het in het begin erg rommelig was. De delegaties spraken door en langs elkaar heen, zodat er van essentiële plannen geen sprake was.

De Belgische Minister A. Huysmans had op één der vergadering openlijk verklaard, dat de Unesco zich voor de wereld belachelijk maakte, door op deze wijze van langs elkaar heen redeneren, door te vergaderen.

„Niettegenstaande deze moeilijke omstandigheden waren de eindresultaten van de conferentie toch bevredigend.

In de werkcommissies, die gevormd werden, hadden ook de leden der Indonesische Delegatie zitting.

De heren Koeze en Abdul Malik waren heden van het comité voor fundamentele ontwikkeling", de heer Rumakoi lid van de commissies voor opvoeding en reconstructie, terwijl Dr. Kreiken deel uitmaakte van de comitees voor reconstructie en natuurwetenschappen.

Tevens nam Dr. Kreiken zitting in de commissie voor het opstellen van het program en de begroting.

Toen het gesprek over de begroting kwam, gaf de voorzitter der delegatie een uiteenzetting van het tot stand komen van de Unesco alsmede de bestrijding der financiële moeilijkheden.

„Het waren", aldus Dr. Kreiken, „America, Canada, New Zealand en Australië, die gelden beschikbaar hadden gesteld voor de wederopbouw van het onderwijs in de door de oorlog getroffen landen. Om dit doel na te streven en om advies te geven, hoe de gelden het best besteed zouden kunnen worden, werd de Unesco in het leven geroepen. Dit lichaam is dus zuivèr een adviserend orgaan, dat geen rechten bezit en steeds bemiddelend zal moeten optreden.

Dat de Unesco geen rechten heeft en ook geen rechten wil hebben, kan verklaard worden uit het feit, dat al de gelden door particuliere verenigingen zijn bijeengebracht. De Unesco is een bemiddelaar en heeft tot taak alle internationale wetenschappelijke instanties weder nieuw leven te doen blazen.

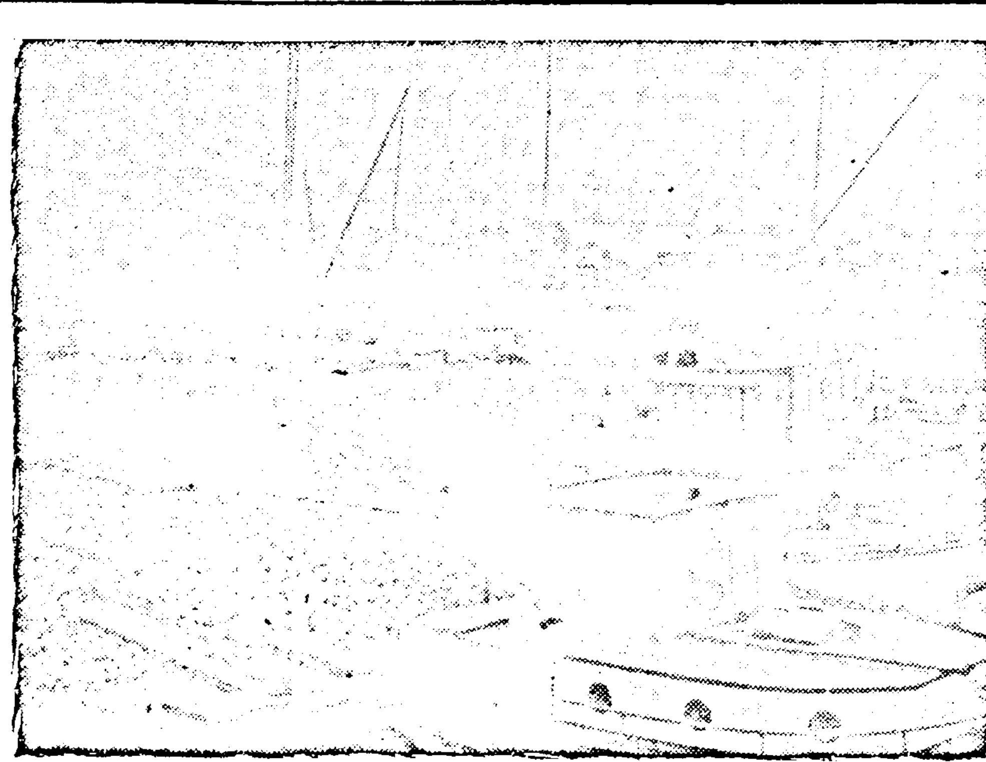
Het kapitaal, dit jaar ter beschikking gesteld, bedraagt 7.700.000 dollar. Verleden jaar was dit bedrag slechts 4.000.000 dollar.

Niettegenstaande deze grote vermeerdering, voorspelt men ons uit New York een versobering voor het volgend jaar. Dit is nu een reden, waarom de Unesco heel zuinig zal zijn met de begroting van dit jaar. De dupe van deze bezuiniging is Indonesië. In principe had de conferentie aangenomen een expert op het gebied van het Indonesisch onderwijs, op te nemen in de vaste commissies, die zal worden gevormd, doch wegens bezuiniging geen doorgaan kon vinden.

Dat de Angelsaksische landen een overwegende invloed uitoefenen, valt wel te begrijpen, als men voor ogen houdt dat de meeste gelden door Amerika ter beschikking worden gesteld."

De heer Abdul Malik wees ons op het feit, dat het onderwijs-stelsel van Indonesië een zeer gunstige indruk gemaakt had op de conferentie. Ook vond de heer Malik het fijn, dat een afgevaardigde van Mexico verklaard had, dat Nederland één der eerste landen was, die actieve hulp had verleend voor de reconstructie der getroffen landen.

De conferentie was volgens de leden van deze delegatie erg vermoeiend. Men vergaderde soms drie maal per dag of meer. De delegatie is nu voornemens een reis naar Suriname te maken en tegen 18 December naar New York te vertrekken.

BRANDSTOF VOOR DE WINTER.

Republikeinen terroriseren vreedzame bevolking

Vrees en haat in Indonesie

Dr. Kreiken voor de „CUROM"

Gisterenavond om half negen sprak Dr. E. A. Kreiken, President-Curator van de Universiteit te Batavia en Hoofd van de Nederlands-Indische delegatie naar de Unesco-conferentie in Mexico, de CUROM-luisteraars toe over het onderwerp „De Gedachte van de Rijkseenheid". Het was een belangwekkende rede.

In opdracht van de Lt. Gouverneur Generaal van Nederlands Indië heeft de Indonesische delegatie naar de vergadering van de Unesco, te Mexico City gehouden, zich naar West-Indië begeven, teneinde op deze wijze de gedachte der Rijkseenheid op tastbare wijze tot uitdrukking te brengen.

Tijdens deze vergadering vormde de Indonesische delegatie nog een onderdeel van de Nederlandse delegatie. In de naaste toekomst zal dit niet meer het geval zijn, namelijk vanaf het moment dat de federatie van Indonesische Staten lid is geworden van de United Nations, waarin Indonesië ook gerechtigd zijn zal naar de overige met de V. N. in nauw verband staande internationale organisaties een zelfstandige afvaardiging te sturen.

Wanneer dit in de toekomst verwezenlijkt zal zijn hopen wij echter dat het blijvend mogelijk zal zijn dat de Nederlandse en Nederlands-Indische of wat dan de Indonesische delegatie zal zijn, nauw zullen samenwerken en zoveel mogelijk gemeenschappelijk hun belangen naar voren zullen brengen.

De Indonesische delegatie, welke thans werd afgevaardigd naar de Unesco-vergadering te Mexico City, bestond uit een afgevaardigde van Sumatra, een van Java, een van Oost-Indonesië en mij zelf. In deze samenstelling vindt U de toekomstige structuur van Indonesië vertegenwoordigd. De federatie zal bestaan uit drie of meer onafhankelijke staten, overkapt door een federaal bestuur. De drie eerstgenoemde heren kunt U dus zien als vertegenwoordigers van de deelstaten en niet als vertegenwoordiger der federatie.

Het is bekend, dat de totstandkoming der federatie niet op die vreedzame wijze verloopt als wij allen dit zouden wensen. Van de zijde van de zogenaamde Republiek Indonesië wordt instede van naar een federatie gestreefd naar een eenheidsstaat, onder leiding van Java. Daarbij komt een zeer sterk Javaans imperialisme naar voren, een imperialisme, dat niet gerechtvaardigd is door enige bijzondere prestatie of aanleg. Dit imperialisme wordt dan ook zeker niet aanvaard door de overige delen van Indonesië.

Ondanks de overeenkomst van Linggadjati heeft de Republiek zowel door het voeren van propaganda als door het voeren van actie getracht die gedachten door te voeren.

De propaganda zou nog te aanvaarden zijn geweest, indien deze niet in hoofdzaak berust had op het voeren van een haatcampagne. De voortdurende pogingen gewapende benden over te voeren naar de zogenaamde Malino-gebieden, Borneo en Oost-Indonesië, maakten op de duur gewapend optreden van Nederlandse zijde onvermijdelijk en het gevolg was dan ook de politionele actie.

Van de afzonderlijke deelstaten is de vorming van de staat Oost-Indonesië het verst gevorderd. Er is daar reeds een parlement gekomen, waaraan de ministers verantwoording verschuldigd zijn. In de staat heerst rust en orde. De ontwikkeling is door het ministerie met durf en fantasie aangevat en men mag van de zelfstandige staat Oost-Indonesië grote verwachtingen voor de toekomst koesteren.

In verschillende delen van Borneo bestond oorspronkelijk onder invloed van de haat-propaganda uit Djokjakarta neiging tot aansluiting bij de Republiek.

Van Nederlandse zijde heeft men zich steeds op het standpunt gesteld dat de bevolking van Borneo daartoe het recht had, maar dat niet toegestaan mocht worden dat een kleine groep gewapenden met geweld deze beslissing aan de meerderheid kon opleggen.

Wat Sumatra betreft is de toestand nog verward, doordat een gedeelte van het grondgebied nog in Republikeinse handen is. Van oudsher heeft de bevolking van Sumatra de reputatie van doorzicht en wilskracht gehad. Dit blijkt nu ook, zowel op de Oost-kust van Sumatra als op Zuid-Sumatra.

Op de Oostkust heeft de bevolking onmiddellijk na het inzetten der politionele actie een eigen regering gevormd en een soortgelijke beweging heeft zich reeds afgetekend op Zuid-Sumatra. Hoe de uiteindelijke staatkundige verhoudingen op Sumatra zullen zijn, is nog niet duidelijk afgetekend. Het is zeker wel waarschijnlijk, dat ook Sumatra op de duur de overheersing van Java niet zal aanvaarden en een vrije staat uit het overige Sumatra zal ontstaan. Te hopen valt dat ook deze vrije staat tot samenwerking met de Unie bereid is. Het spreekt echter van zelf, dat deze samenwerking niet opgelegd mag of kan worden, maar slechts waarde heeft, indien zij vrijwillig gegeven wordt. Het meest gecompliceerde is de weerstand op Java, omdat de Republiek het best in staat is geweest de fascistische terreurmethoden door te voeren, waar grote groepen der bevolking nog geïntimideerd zijn. Vaak wordt samenwerking om te komen tot vorming van een regelmatig eigen bestuur afgewezen op grond van het feit, dat gevreesd wordt voor de levens van familieleden. Al te vaak is gebleken, dat deze vrees niet ongegrond is.

Federatief bestuur.

Ten slotte moge ik vermelden, dat reeds pogingen worden aangewend tot vorming van een goed uitgebalanceerd federatief bestuur, hetwelk dan in de plaats zal treden van het Nederlands gezag.

Het is dit federatief bestuur, dat dan in relatie zal treden zowel met Nederland als met West-Indië, teneinde daarmede in rijksverband samen te werken.

De Indonesische delegatie, die thans uwe gebieden bezoekt kunt U opvatten als een afvaardiging in het zoëven genoemd federatief bestuur.

Toen ons te Mexico de vraag is gesteld of wij om de gedachte der rijkseenheid een tastbare inhoud te geven bereid waren de reis hier naar toe te maken, hebben wij gemeend hierop bevestigend te moeten antwoorden. Nadat zowel vanuit Curaçao als Suriname ons telegraphisch gemeld was, dat een bezoek op prijs zou worden gesteld, hebben wij gemeend niet te mogen nalaten de reis te aanvaarden. Ons bezoek moet kort zijn. De delegatie heeft oorspronkelijk de opdracht gekregen na afloop van de Mexico-conferentie naar Washington te gaan. Door dit bezoek zijn wij aan een tijdslimiet gebonden. Wij kunnen dus slechts een kort bezoek aan Suriname, Curaçao en Aruba brengen.

Het is de Indonesische delegatie er echter uitsluitend om te doen een blijk van belangstelling te geven aan de overige gebiedsdelen in het Rijk. De samenstelling van de delegatie is berekend op een vertegenwoordiging op het gebied van onderwijs, wetenschap en cultuur, dus in het geheel niet staatkundig. Een lang verblijf zou daarom voor U en voor ons zonder betekenis zijn. Wij hopen echter dat ons bezoek er toe moge bijdragen de gedachte te bevorderen, dat het Rijk bestaat uit Nederland, West-Indië en Indonesië en dat in de toekomst Indonesië en West-Indië partners in de Unie zullen zijn, die elkaars belangen zullen moeten onderkennen en bevorderen.

Ik meen om dezelfde redenen niet lang uw aandacht te moeten vragen en ik wil dan ook deze korte beschouwing te beëindigen om namens de Indonesische delegatie de beste wensen uit te spreken voor de verdere bloei en ontwikkeling van Curaçao.

Aan het einde der uitzending vermelde de omroeper nog, dat hedenavond half negen Dr. E. A. Kreiken uit Batavia in het Cultuurcentrum zou spreken over het onderwerp: Het nieuwe Onderwijs in Nederlands Indië. Op deze vergadering zijn alle belangstellenden hartelijk welkom.

Bij het ter perse gaan van dit blad bereikte ons het bericht dat het ss. Santa Paula van de Grace Line de haven van Willemstad is binnengevaren. Aan boord bevond zich o.m. pater M. Hulsman, rector van het St. Elizabeth gasthuis. Aan de kade werd pater Hulsman toegewuifd door talrijke in het wit geklede zusters.

UIT FATIMA.

Volgens een brief, ontvangen uit Maria's genade-oord te Cova, van Zijne Hoogw. Exc., Dom José Alves Correi da Silva, bisschop van Leiria, van 29 November jl. bevindt zich het beeld van Onze Lieve Vrouw van Fâtima. Dit beeld, dat de reis van Portugal naar Maastricht heeft gemaakt, is geen copie van het genadebeeld, dat in het kapelletje van Cova da Iria (Fátima) staat, maar is een nieuwe schepping van de Portugese beeldhouwer José Ferreia Tedim.

Uit een persoonlijk onderhoud, dat de beeldhouwer met de ziensier, Zuster Maria Lucia das Dores, heeft gehad, heeft de ziensier aan de beeldhouwer aanwijzingen nopens de verschijning gegeven, waarna hij een nieuw beeld vervaardigde. Waarheen het beeld, nadat het in plechtige ommegang door België zal zijn gedragen, gaat, is voorlopig niet bekend.

José Ferreia Tedim beeldhouwde het eerste beeld, dat sedert 13 Mei 1920 in het kapelletje te Cova da Iria wordt vereerd, zonder de ziensier zelf te hebben geraadpleegd.

Pater Carlos de Azevedo, die in Maastricht bij de intocht van Onze Lieve Vrouw in ons vaderland de Bisschop van Leiria vertegenwoordigde, vergezelt de plechtige ommegang van Onze Lieve Vrouw van Fátima, die thans in het Zuiden van Portugal plaats heeft.

Louis P. Schols.

FRANKRIJK — RUSLAND.

Rusland verbrak de handelsbesprekingen met Frankrijk en beschuldigde de Franse regering ervan vijandige daden te stellen en handelingen, die vijandig waren aan de geest van verbondenheid en wederzijdse bijstand tussen de twee landen. De nota werd aan de Franse zaakgelastigde overhandigd door de waarnemend minister van Buitenlandse Zaken Andrei Goyso, waarin een uiteenzetting werd gegeven over de beslissing om de handelsbesprekingen te beëindigen. Tegelijkertijd beschuldigde de nota de Franse regering ervan de twee jaar oude repatriëringsovereenkomst geannuleerd te hebben.

Rusland riep de repatriëringscommissie uit Frankrijk terug en verdreef de Franse uit Rusland.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Dinsdag, 9 December.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: P. Berends, Julianadorp 10 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 710.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458/551; 23 — 8 A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: „The perfect Marriage". Toegang boven 16 jaar.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „The last crookedmile" 7 en 9 uur.

ROXY: „The story of Dr. Wassel" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „Back Lash" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 14 December as., waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, telefoon 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 12 December as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

Dinsdag 8 Dec.: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operaconcert; 20 Nieuws; 20.1g Kamermuziek; 20.45 Tropical Soul; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Metropole-programma; 21.55 Het voornaamste nieuws.

Woensdag, 10 Dec.: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Mc. Pherson.

Z. H. Exc. Mgr. P. I. Verriet heeft gisteren aan drie kinderen het H. Vormsel toegediend.

STATEN VAN CURAÇAO

Vergadering op DONDERDAG, den 11den DECEMBER 1947, des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.

2o. Ontwerp-landsverordening tot intrekking van de Hondeverordening 1946 (P.B. 1946 no. 113) en tot vaststelling van nieuwe maatregelen om den overlast te keer te gaan, die aan de ingezetenen van Curaçao wordt veroorzaakt door honden (1947-1948-34).

3o. Ontwerp-landsverordening houdende vaststelling van een eedsformulier voor bepaalde opsporingsambtenaren (1947-1948-39).

4o. Ontwerp-2de aanvullende begrooting 1947 (1947-1946-37).

De Griffier
Van Weel.

Naar een nieuwe structuur van de West

Zowel de aanbieding van de wetsontwerpen tot wijziging der respectievelijke staatsregelingen aan de Staten van Suriname en Curaçao als de resolutie over de West van het partijcongres der K.V.P., brachten de verhouding van Nederland tot deze gebiedsdelen en de trage ontwikkeling van noodzakelijk gebleken hervormingen op dit terrein opnieuw onder de aandacht.

De „Nieuwe Rotterdamse Courant" (23.10 en 29.10) is van oordeel dat het uitblijven van concrete resultaten bij velen gevoelens van teleurstelling en ongeduld heeft opgewekt.

„Men heeft het gevoel, dat een overeenstemming tussen de West en Nederland bij lange na niet zo moeilijk te bereiken zou zijn als tussen Nederland en Indonesië en men betreurt het daarom, dat nog altijd niet door een rondetafelconferentie een nieuwe verhouding tussen de betrokken gebiedsdelen tot stand is gekomen en dat nieuwe staatsregelingen voor Suriname en de Nederlandse Antillen, staatsregelingen, die de geest van toekomstige gelijkstandigheid dier rechtsgemeenschappen reeds voelbaar zouden moeten maken, nog altijd niet zijn aanvaard."

De schuld in deze ligt bij alle drie partijen.

„Bij Nederland waar de Indonesische kwestie uiteraard wel heel veel van de krachten van het ministerie van Overzeese Gebiedsdelen vergt, maar ook bij Suriname, waar de Staten zich tot voor kort weinig enthousiast hebben getoond voor een rondetafelconferentie (thans komt er een kentering in hun houding) en eveneens bij Curaçao, waar interne politieke kwesties de candidaatstelling van afgevaardigden voor zulk een conferentie langer laten duren dan wenselijk is."

Toch begint ten aanzien van Curaçao enige tekening te komen.

„De nieuwe staatsregeling voor Curaçao, die in Nederland is ontworpen, kan men zien als een maatregel om gelijkstandigheid voor te bereiden en haar in sommige opzichten reeds te verwezenlijken. Wij noemen: beperking van de buitengewone bevoegdheden van de Gouverneur; toekenning van kiesrecht aan alle mannelijke Nederlandse onderdanen die 23 jaar zijn en aan die vrouwen aan wie het kiesreglement dat zal verlenen; voorts uitbreiding van de Staten van 15 leden (waarvan 5 benoemd) tot 21 gekozen leden (waar de Gouverneur indien hij dat nodig oordeelt, door benoeming nog 4 leden aan toe kan voegen)."

Belangrijk is ook de voorgestelde wijziging in de conflictenregeling, die door de Staten gunstig werd ontvangen.

„Deze is in zoverre gewijzigd, dat bij algemene maatregel van bestuur, alleen die ontwerpen kunnen worden, die in hoge mate mede de belangen van Nederland, Indonesië en Suriname raken. Ontwerpen alleen Curaçao betreffende, kunnen in normale omstandigheden dus niet tegen de wil der Staten tot wet worden gemaakt."

Minder tevreden betoonden zich de Staten evenwel ten aanzien van het te creëren orgaan: het college van gecommitteerden.

„Na hun afwijzend advies heeft de regering daarom het ontwerp weer in het dok gezet en binnenkort zal dit nu — gewijzigd — in de parlementaire vaart komen. Moge er vaart zijn in dubbele zin. Want drieërlei vertrouwen staat hier op het spel: vertrouwen van alle Nederlandse onderdanen in een gelukkige toekomst van het Koninkrijk, vertrouwen tussen Nederland en de West over en weer en tenslotte het vertrouwen van de wereld (en met name van het Amerikaanse deel der wereld) in de manier waarop men in Nederland niet alleen herbouwen, doch ook verbouwen kan."

In hun afwijzend advies plaatsten de Staten achter het woord gecommitteerden het woord „proto-ministers".

„En dat laatste woord spreekt boekdelen. In Curaçao zou men er zich over verheugen, wanneer de functie der gecommitteerden zo dicht mogelijk de positie van een minister zou benaderen en nu is het maar de vraag, in hoeverre de Nederlandse wetsontwerper dit eveneens heeft gewild."

Met de vage formulering van de Nederlandse wetgever: „Het college van gecommitteerden staat de Gouverneur bij in de uitoefening van het algemeen bestuur over Curaçao", neemt men geen genoegen.

„Weliswaar staat er in de memorie van Toelichting, dat tussen de gecommitteerden en de Gouverneur een zo intensief mogelijke samenwerking beoogd wordt als met de bestaande grondwet verenigbaar is, maar de Staten van Curaçao zijn er niet gerust op, dat de geest der memorie van Toelichting in de practijk geheel voldoende in acht zal worden genomen."

Een toekenning van een ministeriële functie aan de gecommitteerden werd dan ook — dit blijkt duidelijk uit een volgende alinea van de Memorie — niet bedoeld.

„Want de gedachte om het college thans onmiddellijk samen te stellen uit politiek verantwoordelijke hoofden van departementen, wordt in het huidige stadium onpractisch en welhaast onuitvoerbaar genoemd."

De Staten evenwel menen dat er ruimschoots krachten aanwezig zijn om dit wel uitvoerbaar te maken.

„Voorts zijn zij van mening, dat de samenstelling van zulk een college aan de bevoegdheid van het gebiedsdeel zelf moet worden overgelaten (het wetsontwerp wil de gouverneur laten kiezen uit tweetallen, die de Staten op zouden moeten maken) en hoezeer de Staten van Curaçao aan een „ministerie" denken, blijkt wel uit hun opmerking, dat men het niet a priori uit moet sluiten, dat het college samengesteld zal worden door een formateur."

Hoewel dit uiteraard een principiële kwestie is moet men het toch niet zien als een principieel verschil van opvatting.

„Immers, wanneer in de memorie van toelichting gezegd wordt, dat het onpractisch is om „thans onmiddellijk" politiek verantwoordelijke hoofden van departementen te laten optreden, dan wordt zulks als toekomstmogelijkheid daarmede stellig niet verworpen. Geen principieel geschil dus, maar — omdat de Staten wèl zeggen „thans" en „onmiddellijk", — een geschil over het tempo."

Het verband echter dat het wetsontwerp thans legt tussen het bestuur enerzijds en de volkswil zich manifesterend in de Staten anderzijds, is te vaag om de spanning tussen beiden te overbruggen.

„Zo lang er een spanning bestaat tussen bestuurs- en volksovertuiging — dit is een opmerking uit het rapport-De la Try Ellis geciteerd door de Staten — bestaat er altijd de kans, dat men in politicis van een koloniale sfeer zal blijven spreken."

Opvallend is overigens dat Suriname geheel anders heeft gereageerd op het voorgestelde college.

„Terwijl Curaçao grotere bevoegdheden aan het college toegekend wenst te zien, wilde Suriname de macht van de gecommitteerden juist beperken."

Dit laat zich verstaan uit de bevolkingssamenstelling, waardoor een uniforme regeling voor Curaçao en Suriname moeilijk zal zijn te treffen.

„In de Staten van laatstgenoemd gebiedsdeel zijn de reacties zowel ten aanzien van de nieuwe staatsregeling als van de rondetafelconferentie, vooral daarom zo verschillend van die van Curaçao, omdat in Suriname de politiek sterke groep van Creolen beducht is voor de numeriek zo machtig geworden groep van Aziaten. Een uniforme regeling voor beide gebiedsdelen ware natuurlijk het elevantste, maar juist omdat de politieke sfeer op de Nederlandse Antillen zo veel verschilt van die in Suriname, zal het moeilijk zijn, met beide gebiedsdelen overeenkomsten te treffen."

In dit verband wijst de „Volkskrant" (13.10) op de ver strekkende resolutie van de K.V.P.

„Zij stelt voorop, dat Suriname en de Nederlandse Antillen hun binnenlandse aangelegenheden zelf behoren te regelen en te besturen en dat men daartoe moet komen tot het instellen van volksvertegenwoordigingen, die gekozen worden op de grondslag van algemeen kiesrecht en waaraan de bestuursorganen verantwoordelijk zijn."

De resolutie heeft het beginsel van subsidiariteit toegepast op de definitie van het Koninkrijk door het te laten omvatten de „landen": Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen.

„Kennelijk is bedoeld, dat in het hernieuwde Koninkrijk zowel Nederland als Suriname en ook de Nederlandse Antillen ieder voor zich een territoriale gemeenschap behoren te vormen, die hoger in rangorde is dan wat wij kennen als provincie en lager in rangorde dan wat wij kennen als staat. En deze nieuwe figuur wordt dan ingevoerd om aan elk der landen de ruimst mogelijke gelegenheid tot eigen behandeling van eigen zaken te laten, binnen het kader van één gemeenschappelijk staatsverband."

De verhouding van de drie Rijksdelen is opgebouwd op de gedachte van nevenschikking en niet van onderschikking.

„Voor de verwezenlijking van deze nevenschikking tekent de resolutie drie organen. Zij wil een Rijksvolksvertegenwoordiging, waarin zowel afgevaardigden uit de West-Indische landen als uit Nederland zitting hebben en waarin de eerstbedoelde afgevaardigden meer zetels zullen innemen dan wanneer men zuiver naar evenredigheid van de getalsterkte der inwoners, hier en overzee, te werk zou gaan."

Vervolgens noemt de resolutie een Rijkskabinet, dat verantwoordelijk is aan deze Rijksvolksvertegenwoordiging.

„In het Rijkskabinet zullen o.a. zitting hebben een of meer ministers, die in het bijzonder belast worden met de behartigen, in Rijksverband, van de zaken, welke Suriname en de Nederlandse Antillen raken."

Het derde orgaan is een Rijksraad, waarin elk der drie landen gelijkelijk vertegenwoordigd zal zijn.

„De Rijksraad nu heeft in de gedachtengang dr resolutie zijn rol te spelen in zake de vraag, wat behoort te worden aangemerkt als gemeenschappelijke Rijkszaak en dus geen binnenlandse aangelegenheid van elk „land" zal zijn."

Dit gaat dus over die gevallen, die in de Rijksgrondwet niet zijn aangemerkt als Rijksaangelegenheden.

„Daarbij moet echter de Rijksraad voorkomen, dat overeenstemming van een „land" door de beide andere partners zou plaats vinden. Alleen met de medewerking van elk der „landen" kan daarom, volgens de resolutie, een bepaalde aangelegenheid tot Rijksaangelegenheid worden verheven en is zij derhalve niet te beschouwen als „lands"-aangelegenheid. Uiteraard geldt dit dan wederkerig: wat voor het ene land landsaangelegenheid is, is het voor elk der landen; wat Rijksaangelegenheid is voor één, is het voor alle."

De hittepool der aarde

Onverschrokken onderzoekers, die zich ook gedurende de zomermaanden in droogtegebieden der aarde waagden, hebben ons de eerste berichten over maximale temperaturen op onze planeet gebracht. Echter moeten wij ondanks al hun goede wil hun mededelingen wel zeer critisch beschouwen; dergelijke temperatuurs-metingen tijdens de middaguren worden namelijk gewoonlijk in de tent verricht, daar immers de in het zenith staande zon geen schaduw geeft. Nu is echter algemeen bekend, dat de „temperatuur" altijd wat te hoog is. En zelfs als het misschien gelukt, onder overhangend gesteente een behoorlijk beschaduwde plek te vinden, dan nog ondergaat de thermometer de invloed der uitstralingen van de grond, die als een reusachtige bakoven hitte uitstuwt.

Pas sinds in de gebieden van extreme hitte speciale meteorologische stations gevestigd zijn, beschikt de wetenschap over betrouwbare gegevens. De hoogste temperaturen heeft men tot dusver in de Doodsvallei in Californië gemeten. Dit vrijwel ongeaccidenteerde en door hoge bergketens omzoomde 2 tot 14 km. brede dal bezit een dubbel record: het is onder de zeespiegel gelegen, het laagste gebied der Verenigde Staten, en tevens bezit het het „heetste" meteorologische station op aarde — een waarnemingspost in de Greenland Ranch, die voorheen de veelzeggende naam „Bakovenfarm" droeg. Van de verzengende hitte, welke in dit onder een staalblauwe hemel gelegen dal heerst, kan men zich geen voorstelling vormen. In een der weken van Juli 1914 steeg zij tot 56,7 graden in de schaduw. Zelfs uit het centrale gebied der Sahara-woestijn beschikken wij niet over gehomologeerde metingen, die een za extreme hitte aangeven; wel blijven de temperaturen, die door de meteorologisch stations in Libye en in het Noordelijk deel van Sind in Brits-Indië geconstateerd zijn, er niet ver bij ten achter.

Tijdens mijn onderzoekingsreis naar Iran had ik mij speciaal tot taak gesteld, de zomertemperaturen in de woestijn Loet te meten, op welker hoogte mijn aandacht gevestigd was door reizigers, die vóór mij deze streek hadden bezocht. Zo mat bijvoorbeeld Von Niedermayer in de Dasjt-e-Na'oemid, de Wanhoopswoestijn, op 29 Augustus 1915 reeds een temperatuur van 52 graden in de schaduw. En MacMahon nam in het Zuidelijk deel van Sistan aan de Gaud-e-Zirreh in April een temperatuur waar van 47 graden in de schaduw en 97 graden in de zon!

De veronderstelling, dat in de woestijn Loet de hitte nog groter zou zijn, leek mij te gewettigder, omdat bedoelde woestijn nog Zuidelijker en nog dieper onder de zeespiegel gelegen is dan de gebieden, waarin men de andere metingen had verricht. Zij is trouwens het laagst gelegen gebied van heel Iran.

Tegen einde Juni trachtte ik voor de eerste maal de woestijn binnen te dringen, en wel van de stad Bam uit, waar ik des middags een temperatuur van 42 graden in de schaduw had gemeten. Voor Iran zijn dergelijke temperaturen overigens niets ongewoons; men beschouwt ze er integendeel nog als betrekkelijk draagelijk. De temperaturen in de zon waren daarentegen te Bam zó hoog, dat onze tot 100 graden ingedeelde thermometer barstte.

De tocht naar de nog 1000 meter lager dan Bam gelegen woestijn Loet mislukte, want hoe verder wij op onze tocht naar het woestijngebied vorderden, des te ondragelijker werd de hitte. Toen zij een waarde van 47 graden bereikt had, werden wij ziek en slechts met moeite gelukte het ons nog, een stadje te bereiken in het bergland van Zuid-Iran, welks schaduwrijke koelte ons genezing bracht.

Pas nadat wij in de wintermaanden een paar maal een reis naar de woestijn Loet gemaakt hadden en zodoende ervaring hadden gekregen, slaagde de volgende zomer, en opnieuw einde Juni, de tocht naar Nesradabad uit. Des winters treft men een weinigje leven aan. Dan doorkruisen langs de enkele wegen karavanen in wreed-geforceerde marsen de waterloze eindeloosheid. Op de als eilanden verrijzende bergen speuren een paar gazellen naar voedsel, of een verdwaalde vlinder fladdert er in het rond.

In de zomermaanden echter is de woestijn Loet volkomen uitgestorven. Geen enkele kameel is in dat jaargetijde in staat, dit schrikwekkende gebied te doorkruisen, daar het dier een groter hoeveelheid water nodig zou hebben dan het zou kunnen meedragen. Enkel de auto kan het waagstuk bestaan, zulk een tocht te ondernemen.

Diverse moeilijkheden en tegenslagen maakten evenwel, dat het ons ook ditmaal niet gelukte, tot in het hart der woestijn door te dringen [1]. In een kamp, dat nog 500 à 550 meter boven het laagste punt der woestijn lag, moesten wij tot de terugkeer besluiten. Reeds daar was de hitte nog slechts dank zij de volkomen droogte der lucht te harden. Gedurende de middaguren lagen wij volkomen uitgeput in de schaduw onder onze auto. Zó fel was de bestraling door de zon, dat men brandblaren opliep, als men blootvoets op het door de zon beschenen gesteente ging staan of met de blote hand metaal aanraakte. De hitte te meten was ons niet meer mogelijk, daar wij hiervoor geen instrumenten bezaten; gewoonlijk werd echter de kookhitte overschreden.

Deze buitengewone hitte in de woestijn Loet is in hoofdzaak een gevolg van de föhn. De uit het Westen en Zuiden waaiende winden, die als zodanig al hete lucht van de Perzische Golf aanvoeren, moeten de randgebergten der woestijn overschrijden, die 3000 à 4000 meter boven het laagste punt uitsteken. Bij deze val worden zij intensief verwarmd met het gevolg dat de woestijn afgezien nog van de intensieve zonnestraling bovendien ook langs deze weg hitte toegevoerd krijgt in een omvang, als wel nergens op aarde zijn gelijke vindt.

Des middags maten wij een temperttuur van 52 graden, zodat de temperatuur op het laagste punt der woestijn bijna 56 graden geweest moet zijn, als men in overeenstemming met von Ficker de zomergradiënt in Oost Iran op 0,6 graad per 100 meter hoogte aanneemt. In Juli en Augustus, in welke maanden de hitte in dit gebied steeds groter wordt, mag men in het centrum van het gebied temperaturen van 60 graden en nog hoger verwachten. De stelling, dat in de woestijn Loet de hittepool der aarde gelegen is, kon tot dusver weliswaar wegens de ontoegankelijkheid van dit gebied tijdens de zomer nog door geen onderzoeker bevestigd worden, doch zij vindt logischerwijs steun in de omstandigheid dat men in de droogtegordel der aarde geen enkel ander gebied met zulke temperatuurstijgingen vindt. Nergens anders op aarde zijn namelijk hoogteverschillen van 3000 à 4000 meter op een zó klein gebied opeengedrongen. Ook in de Doodsvallei wordt de hitte in hoofdzaak verwekt door valwinden, die tot temperatuurstijging leiden, doch de vergelijking met het woestijngebied van Oost-Iran kan de Doodsvallei toch op geen stukken na door staan.

Terwijl California's Doodsvallei nog mensen, planten en dieren herbergt, is het cenrale gebied der woestijn Loet een volstrekt vacuum. Weliswaar regent het er wel eens om de paar jaar, maar deze regent verdampt gewoonlijk al tijdens de val, zodat men hem wel boven zich waarneemt, doch er op de begane grond niets van bespeurt. Gedurende de Maartse regentijd viel er in onze woestijn niet één druppel neerslag, terwijl de bewoonde randgebieden wekenlang door catastrofale wolkbreuken geteisterd werden. Dat is de reden, waarom men in deze woestenij tijdens de zomermaanden niet één grasspriet, niet één dier, zelfs geen vlieg aantreft.

Een volkomen kaal gebied des doods, dat nog wacht op de eerste mens, die het durft bestaan, in deze hittepool der aarde als eerste een temperatuur van meer dan 60 graden in de schaduw te meten.

1) Stratil-Sauer: „Kampf um die Wüste", Berlijn 1934.